

му стърчи фаръ, но заливътъ е плитъкъ и голѣмитѣ параходи спиратъ на около единъ километъръ отъ него. Товаренето и разтоварването на стоки става само при тихо време съ лодки и гемии. При буря параходите дигатъ котва и се отправятъ къмъ севернитѣ брѣгове на Самотраки или изъ вътрешността на морето, където вълнитѣ сж по-слаби.

Главната причина да не се разрастне Дедеагачъ като голѣмо пристанище е политическа. Съ неговото застрояване се е целило той да обслужва вноса и износа на Тракия — Горна и Долна, — които рѣка Марица обединява въ едно стопанско цѣло. Но на Берлинския конгресъ България биде разпокжсана и отъ нея бѣха отдѣлени Бѣломорието и Източна Румелия. Поради това градътъ не можалъ да достигне оня разцвѣтъ, който му се очертавалъ. Той останалъ да съществува съ осакатенъ хинтерландъ. Сега за него отново се откриватъ широки възможности.

Но ние се увлѣкохме въ миналото на града, забравихме, че сме дошли да го разглеждаме, какво представя сега. Отъ централния площадъ, по странична улица постлана съ калдаръмъ, се озовахме изведнѣжъ на пристанището. Отъ дветѣ страни се издигатъ низки дюкяни съ натрупана въ тѣхъ риба : морски кучета, змиорки, омари и скариди, едри колкото кифли. На западъ предъ погледа ни се е простналъ китниятъ морски брѣгъ, цѣлъ потъналъ въ маслинови дървета. Повечето отъ дръвчетата сж необлагородени, но питомнитѣ, колкото и малко да сж, напълно задоволяватъ нуждитѣ на този край. Вечеръта ядохме тлъсти змиорки и вкусни скариди, обилно полѣти съ чистъ маслиненъ зехтинъ. Отъ северъ брѣгътъ е обграденъ съ вѣнецъ отъ планини, Додето ти очи виждатъ блестятъ като разтопено сребро коронитѣ на маслиновитѣ дървета. Какво голѣмо дѣло предстои на нашитѣ агрономи ! Тукъ биха могли да вирѣятъ и лимони. Споредъ проф. Иширковъ, само въ зем-